

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

76.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 20-го Сентября — 1835 — Wilno. Wtorek. 20-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Сентября.

Высочайшимъ Приказомъ Августа 24-го, въ замѣкъ Доманзе, состоящій по Кавалеріи, Генераль-Маіоръ Бердлевъ 1-й, назначенъ Исправляющимъ должность Начальника Штаба Войска Донскаго, на мѣсто Командира Лейб-Гвардіи Казачьяго полка, Генераль-Маіора Николаева 1-го, коему находится при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ, съ оставленіемъ Командиромъ означеннаго полка.

— Высочайшимъ Приказомъ 29-го Августа, уволены отъ службы, бывшіе Коменданты, состоящіе по Арміи, Перновскій, Генераль-Лейтенантъ Баронъ Будбергъ; Генераль-Маіоры: Фридрихсгамскій, Анисимовъ, и Тираспольскій, Жерасъ 2-й, всѣ трое съ мундирами и пенсіонами полного оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Г. Министръ Императорскаго Двора, отъ 20-го Августа (1-го Сентября), сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: служившаго въ Дежурствѣ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, Маіора Барона Георгія Розена, опредѣлить на ваканцію Секретаря при Дворѣ Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича, съ переименованіемъ его въ Коллежскіе Ассесоры.

— Въ 30-й день минувшаго Іюля, данъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Высочайшій Его Императорскаго Величества Указъ слѣдующаго содержанія: „Признавая нужнымъ ограничить число Кавалеровъ, составляющихъ Кавалерскія Думы Орденовъ военнаго Св. Георгія, Св. Владиміра и Св. Анны, и дать тѣмъ средства къ удобнѣйшему исполненію лежащихъ на оныхъ обязанностей, Повелѣваемъ: Кавалерскія Думы составлять впредь изъ слѣдующаго числа Кавалеровъ, въ здѣшней столицѣ на лицѣ находящихся: военнаго ордена Св. Георгія 1-й и 2-й степеней изъ всѣхъ наличныхъ Кавалеровъ, а 3-й и 4-й степеней изъ двенадцати старшихъ Кавалеровъ каждой степени; орденовъ же Св. Владиміра и Св. Анны, изъ двенадцати старшихъ Кавалеровъ каждой изъ четырехъ степеней сихъ орденовъ.“

— Г. Управляющій Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, Тайный Совѣтникъ Родофинкинъ, представилъ Комитету Гг. Министровъ, по донесенію Генеральнаго Консульта нашего въ Нью-Йоркѣ, о самовольномъ принятій состоящимъ при ономъ Актуаріусомъ Алексѣемъ Евстафьевымъ съ Северо-Американскаго подданства, и нынѣ получилъ по сему случаю выписку изъ журналовъ оного, отъ 16-го и 30-го минувшаго Іюля. Изъ сей выписки видно, что Государь Императоръ Высочайше утвердить соизволилъ Положеніе Комитета: Алексѣя Евстафьева исключить нынѣ же изъ службы и считать его въ Россіи лишеннымъ всѣхъ правъ состоянія, на точномъ основаніи Свода Законовъ о состояніяхъ, статьи 9-й, примѣчанія 1-го, пункта 3-го, и Уголовныхъ, статьи 250-й. (С.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Великобританія и Ирландія.

Открытие Парламента. Засѣданіе Верхняго

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 9 Września.

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny 24go Sierpnia, w zamku Domanze, liczący się w Kawalerji, Jenerał-Major Berdiajew iszy, назначенъ Sprawującym obowiązki Naczelnika Sztabu Wojska Dońskiego, na miejsce Dowódcy Leyb-Gwardyi półku Kozackiego, Jenerał-Majora Nikołajewa 1go, który ma zostawać przy Oddzielnym Korpusie Kaukaskim, z pozostaniem Dowódcą pomienionego półku.

— Przez Najwyższy Rozkaz dzienny 29go Sierpnia, uwolnieni ze służby, byli Komendanci, liczący się w Armii Pernawski, Jenerał-Porucznik Baron Budberg; Jenerał-Majorowie: Fridrichshamski, Anikiejew, i Tiraspolski, Gervais 2gi; wszyscy trzej z mundurami i pensjami zupełnego wyznaczenia, podług ustawy 6go Grudnia 1827 roku.

— P. Minister CESARSKIEGO DWORU, w dniu 20 Sierpnia (1go Września), udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że CESARZ JEGOMOŚĆ NAJWYŻEJ rozkazać raczył: byłego na służbie w Déjurstwie Głównego Sztabu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Majora Barona Jerzego Rosena, przeznaczyć na wakujące miejsce Sekretarza przy Dworze Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANA NASTĘPCY CESARZEWICZA, z przemianą rangi wojskowej na rangę cywilną Asesora Kollegialnego.

— W dniu 30tym zeszłego Lipca, wydany został NAJWYŻSZY Jego CESARSKIEJ MOŚCI ukaz do Kapituły Rosyjskich CESARSKICH i Królewskich Orderów, w brzemieniu następującem: „Uznając potrzebnym ograniczyć liczbę Kawalerów, składających Kawalerskie Rady Orderów: wojskowego Sgo Jerzego, Sgo Włodzimierza i Sw. Anny, i dać przez to środki do łatwiejszego pełnienia włożonych na nie obowiązków, Rozkazujemy: Rady Kawalerskie składać odtąd z następującej liczby Kawalerów, w tutejszej stolicy osobiście znajdujących się: wojskowego orderu Sgo Jerzego 1go i 2go stopnia ze wszystkich obecnych Kawalerów, a 3go i 4go z dwónastu starszych Kawalerów każdego stopnia; orderów zaś Sgo Włodzimierza i Stey Anny z dwónastu starszych Kawalerów każdego ze czterech stopni tych Orderów“.

— P. Sprawujący Ministerjum Stosunkow Zewnętrznych, Radca Tajny, Rodofinikin przedstawił Komitetowi PP. Ministrow, po doniesieniu Jeneralnego Konsulatu naszego w Nowym-Jorku, o samowolnym przyjęciu przez będącego przy nim Akтуаріуса Alexego Ewstafjewa, Półośno-Amerykańskiego poddaństwa, i teraz otrzymał w tej rzeczy wypis z jego protokołów, 18go i 30go zeszłego Lipca. Z tego wypisu okazuje się, że CESARZ JEGOMOŚĆ NAJWYŻEJ utwierdzić raczył Postanowienie Komitetu: Alexego Ewstafjewa wykreślić terazże ze służby i uważać go w Rosyi pozbawionym praw stanu, podług istotnej osnovy połączenia Praw o stanach, artykułu 9go, uwagi iszey, punktu 3go, i Kryminalnych, artykułu 250go.

(P. P.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

WIELKA BRYTANIA I IRLANDYA.

Odróczenie Parlamentu. Posiedzenie Izby Wyż.

Парламента, 10-го Сентября.—Зала была довольно пуста. Во 2-мъ съ полов. часу Лордъ *Денменъ* занялъ на шеретинномъ мѣшкѣ мѣсто Оратора. Присутствовавшие Перы были: Герцогъ *Буклейгъ*, Лорды *Вариклейфъ*, *Викловъ*, *Гленельгъ*, *Ландсдоунъ*, *Мельбурнъ*, *Фицджеральдъ*, *Джерсей*, *Линдгорстъ*, *Росслинъ*, *Холмонделей*, *Дефонъ*, *Ормондъ*, *Страфордъ*, *Летринсъ*, *Дунканонъ*, *Тейнгамъ*, *Кантербури*, *Роденъ*, *Шафтсбури*, *Минто*, *Аукландъ*, и Епископъ *Бристольскій*. Король прибылъ въ сопровожденіи высокихъ Государственныхъ Чиновниковъ и возсѣлъ на тронѣ. Его Величество былъ въ Адмиральскомъ мундирѣ и казалось находился въ весьма хорошемъ здоровѣ. Большая часть мѣстъ въ Парламентѣ приготовлены были для иностранныхъ Посланниковъ и ими были заняты. Ораторъ Нижняго Парламента, введенный Церемоніймейстеромъ, окруженный 30-ю Членами, сталъ подлѣ перегородки и произнесъ къ Королю слѣдующую рѣчь:

„Позвольте, Ваше Величество, намъ, вѣрнымъ сословіямъ, предстать предъ Вами, послѣ необыкновенно долгаго и важнаго засѣданія. Ваше Величество, при открытіи онаго благоволили сказать, что смѣты, кои Вы повѣдали, сословіямъ предложить, гораздо ниже прежняго. Нынѣшнія смѣты имѣютъ тотъ же характеръ, и показываютъ токо общее и чистосердечное желаніе, ограничивать расходы, сколько сіе совместно съ выгодами службы. Въ слѣдствіе благороднаго и великодушнаго стремленія къ уничтоженію рабства, на исполненіе сего постановленія необходимо нужно было занять 15 милліоновъ для вознагражденія владѣльцевъ невольниковъ. Утѣшительно вспомнить, что сей заемъ учиненъ въ такихъ обстоятельствахъ и на условіяхъ, кои служатъ новымъ опытомъ твердости государственнаго нашего кредита. Къ сожалѣнію, состояніе Ирландіи не таково, что бы можно было населенію оной предоставить безъ ограниченія, пользоваться благодѣяніями гражданской свободы. Принятые мѣры, дабы въ случаѣ нарушенія общественнаго спокойствія виновные тотчасъ предаваемы были Суду; равномѣрно и въ случаѣ несоблюденія законовъ положена строгая отвѣтственность. Отъ сихъ постановленій, можно съ основаніемъ ожидать, что онѣ достаточны будутъ къ достиженію цѣли и доставленію законамъ всеобщаго уваженія: поелику онѣ дышатъ пощадю къ тѣмъ, противу коихъ устремлены и сочинены въ конституціонномъ духѣ. Средства къ исправленію общественныхъ управленій Англіи и Валлиса и къ водворенію лучшей системы мѣстной Полиціи занимали насъ весьма долгое время и обдуманы съ неутомимымъ тщаніемъ и ревностію. Какимъ образомъ точно сообразовать учрежденія, сочиненныя въ давнѣйшія времена, съ настоящимъ просвѣщеніемъ, благосостояніемъ и народонаселеніемъ; какимъ образомъ вести народные выборы, повѣрку расходовъ, и прибрѣтать для общественной службы способныя лица и какія принять правила для соблюденія порядка и бережливости: это были важнѣйшіе и необходимѣйшіе для насъ вопросы и мы употребили всѣ наши усилія къ разрѣшенію оныхъ. Вѣрныя сословія Вашего Величества найдутъ достаточное вознагражденіе за свои долговременные и тягостные труды, если совѣщанія ихъ удовлетворяютъ желаніямъ народа, оживотворяютъ драгоценнѣйшія и важнѣйшія наши учрежденія и утвердятъ ихъ долговременность. Я представляю Вамъ теперь, Сиръ, отъ лица сословій, послѣдній вспомогательный билъ, относящійся къ употребленію извѣстныхъ суммъ, какъ средствъ и способовъ для назначенія оныхъ за службу 1835 года.“

На сей билъ и нѣкоторые другіе Король изъявилъ согласіе; потомъ Его Величество всталъ съ мѣста и прочиталъ громко и съ твердостію слѣдующую рѣчь:

„*Милорды и Господа!* Къ величайшему Моему удовольствію Я нахожу, что состояніе общественныхъ дѣлъ позволяетъ Мнѣ, освободить Васъ отъ дальнѣйшаго присутствія и бремени должностей, кои Вы исполняли съ толикою ревностію и раченіемъ.“

„Я принимаю отъ всѣхъ чужестранныхъ Державъ радостныя увѣренія въ ихъ желаніи сохранять со Мною дружественныя связи, и не сомнѣваюсь въ продолженіи всеобщаго мира, который былъ и будетъ предметомъ непрерывныхъ Моихъ попеченій.“

„Сожалѣю, что междоусобная война въ Сѣверныхъ провинціяхъ Испаніи еще не прекратилась; но какъ Я приемию величайшее участіе въ благосостояніи Испанской монархіи: то Я не престану, совокупно съ тремя Державами, съ коими Я заключилъ трактатъ четвернаго союза, устремлять на сей предметъ, особенное Мое вниманіе. Для споспѣшествованія цѣли сего трактата, Я употребилъ предоставленную Мнѣ законами власть и позволилъ подданнымъ Моимъ вступать въ службу Королевы Испанской.“

Вышшеу, 10го Врѣзнія.—Зала была до сѣ прѣзнь. О пѣ до трзecieу, Lord Denmann zajął na worku wefnianym miejsce Mówcy. Obecni Parowie byli: Xiążę *Buckleigh*, Lordowie *Wharnccliffe*, *Wickloff*, *Glenelg*, *Landsdowne*, *Melbourne*, *Fitzgerald*, *Jersey*, *Lyndhurst*, *Rosslyn*, *Chomondel-y*, *Devon*, *Ormond*, *Straford*, *Letrins*, *Duncannon*, *Teynham*, *Canterbury*, *Rod-n*, *Shaftesbury*, *Minto*, *Auckland*, i Biskup *Bristol*. Król przybył, przeprowadzając przez wysokich Urzędników Państwa i zasiadł na tronie. Najjaśniejszy Pan był w mundurze Admiralskim, i wydawał się w bardzo dobrém zdrowiu. Większa część miejsc w Parlamencie, przygotowana była dla cudzoziemskich Posłów, i przez nichże zostały zajęte. Mówca Izby Wyższej, wprowadzony przez Mistrza obrzędów, i otoczony 30 Członkami, stanął przy kratkach, i przemówił do Króla w następujących wyrazach:

„Dozwól, Najjaśniejszy Panie, abyśmy wierni W. Kr. Mości Członkowie Izby Niższej, przy zamknięciu nadzwyczajnie długiego i ważnego posiedzenia, stanęli przed Tobą. Przy zagajeniu posiedzenia raczyłeś W. K. Mość oświadczyć, iż wyrachowanie wydatków, które kazaleś przełożyć Izbie Niższej, jest mnieysze, niż kiedykolwiek. Wyrachowanie to dowodzi szczerą chęć czynienia ciągle oszczędzeń w wydatkach, ile się to zgadza z potrzebą służby. Wspaniałomyślny czyn usamowolnienia murzynów niewolników, wymagał pożyczki 15tu milionów na wynagrodzenie właścicielom tychże niewolników. Pocięszającą jest rzeczą, iż pożyczkę tę uskutecznilo pod warunkami, dającami nowy dowód stałości naszego kredytu krajowego. Stan Irlandyi nie był, niestety! takim, aby można dozwolić mieszkańcom tej części kraju używać zupełnie dobrodzieństw ustawy. Przyjęto uchwałę, stanowiącą prędkie postępowanie sądowe przeciw winnym w razie przerywania publicznej spokojności, i upoważniającą do użycia surowych środków, gdyby przestąpiono prawo. Spodziewać się można, iż uchwała ta pozyska cel zamierzony i zjedna prawom powszechne poważenie, ponieważ ona technie opieką dla tych, przeciwko którym wymierzona i napisana w duchu konstytucyynym. Spoko-by poprawy urządzeń władz municypalnych w Anglii i Wallii, tudzież ustanowienia skutecznego systematu Policji miejscowej, zajmowały nas długo, i z niezmordowaną troskliwością były rozważane. Ile dawne instytucje stosują się do powiększonej oświaty, zamożności i ludności? jak możnaby zaprowadzać wybieralność? sprawdzenie wydatków? jak możnaby pozyskać najzdadniejszych ludzi do służby publicznej? i jakby można ustanowić prawidła do utrzymania porządku? pytania te należały do tych, które gruntuownie rozważać wypadało; gorliwe usiłowania nasze zmierzały do osiągnięcia tego celu. Wierni W. Kr. Mości Członkowie Izby Niższej, znajdą dostateczną nagrodę za swoje długie i mozolne prace, jeżeli obrady ich przyłożyły się do zadowolenia narodu, ożywienia mocy naszych ważnych i szacownych instytucji, i zapewnienia ich trwałości. Podaję teraz W. Kr. Mości ze strony Izby Niższej ostatni bil, tyczący się pieniędzy na potrzeby roku 1835go.“

Król Jegomość, zatwierdziwszy bil ten i kilka innych bilów, powstał i przeczytał następującą mowę dobitnym głosem:

„*Milordowie i Mości Panowie!* Widzę z wielkiem mojem zadowoleniem, iż stan publicznych interesów dozwala mi uwolnić W. Panów od dalszej obecności i od ciężaru obowiązków, które z taką gorliwością i pilnością pełniliście.“

„Od wszystkich Mocarstw zagranicznych odbieram pocieszające radość zapewnienia ich chęci, aby nayprzyjaźniejsze porozumienia ze mną trwały ciągle, i z pewnością spodziewam się dalszego utrzymania powszechnego pokoju, który był i będzie przedmiotem nieustannej mojej troskliwości.“

„Ubolewam, iż wojna domowa w północnych prowincjach hiszpańskich, jeszcze się nie skończyła; że zaś pomysłność Monarchii hiszpańskiej najmocniej mnie obchodzi, nie przestane więc, wspólnie z trzema Mocarstwami, z którymi poczyniłem traktat zawartem, zwracać na to największą moją uwagę; a dla łatwiejszego osiągnięcia celu tego traktatu, użyłem służącey mi władzy, i dozwoliłem poddanym moim, wchodzić w służbę Królowey Hiszpańskiej.“

„Я заключилъ съ Данією, Сардинією и Швецією новые договоры для прекращенія торговаго Африканскими невольниками. Я надѣюсь вскорѣ получить подтвержденіе такого же договора съ Испанією. Въ томъ же намѣреніи вступаю Я съ другими Европейскими Державами и Южною Америкою въ переговоры и надѣюсь, что въ короткое время соединенныя усилія всѣхъ образованныхъ народовъ, положить конецъ сему торгу.“

„Я замѣчаю съ совершеннымъ удовольствіемъ, что Вы обратили вниманіе Ваше на распредѣленіе городского управленія въ Англіи и Валіи, и съ радостію извѣщаю Мое согласіе на билль, который Вы въ заключеніе Мнѣ представили. Я охотно соглашаюсь на сію важную мѣру, клонящуюся къ прекращенію неудовольствій, водворенію мира и согласія, и доставленію сословіямъ выгодъ ответственного управленія.“

„Я радуюсь, что внутреннее состояніе Ирландіи уже таково, что Вы можете уже уничтожить законы принужденія и замѣнить ихъ умѣренностію.“

„Ни одна обязанность не близка столько къ чувствованіямъ Моимъ, какъ смягченіе наказаній, лишь бы оно не противно было сохраненію порядка и спокойствія.“

„Господа Члены Парламента Сословіи! Я благодаренъ Вамъ за согласіе, съ какимъ Вы приняли бюджетъ.“

„Вы заботились не только о годовыхъ расходахъ и ростахъ большой суммы, назначенной владѣльцамъ невольниковъ, въ колоніальныхъ Моихъ владѣніяхъ; но и о различныхъ неожиданныхъ и особенныхъ требованіяхъ отъ правосудія и великодушія народа. Съ радостію замѣчу, что сіи потребности не только удовлетворены безъ новыхъ налоговъ; но Вы способствовали еще къ уменьшенію бремени Моего народа.“

„Я могу Васъ поздравить тѣмъ, что условія, на коихъ сдѣланъ заемъ, для вознагражденія владѣльцевъ невольниковъ, служить рѣшительнымъ доказательствомъ общественнаго кредита и всеобщаго довѣрія, производимаго отъ рѣшимости исполнить народныя обязанности и сохранить ненарушимо вѣрность и вѣру.“

„Милорды и Господа! Знаю, что Я твердо полагаюсь могу на Вашу преданность и патриотизмъ и увѣренъ, что Вы возвращаясь въ подѣломственные Вамъ графства и приѣмая вновь обязанности, кои Вы съ такою пользою для общаго блага исполняли, внушите всѣмъ классамъ народа, повиновеніе законамъ, привязанность къ порядку, и духъ соревнованія, который подъ кровомъ божественнаго Промысла послужитъ вѣрнѣйшимъ средствомъ къ сохраненію спокойствія и умноженію благосостоянія, каковымъ наслаждается государство.“

По окончаніи сей рѣчи, Лордъ *Денманъ* объявилъ, что Парламентъ отсроченъ до 10-го Ноября. (A.P.S.Z.)

8-го Сентября.

Здѣшніе журналы замѣчаютъ, что *Кумберландскій* Герцогъ по обнародованіи уже приказа по арміи, отъ имени Лорда *Гилла*, председательствовалъ 1 ч. с. м. въ одной здѣшней оранжистской ложѣ. Въ такомъ же положеніи находится нынѣ и Князь *Гордонъ*, Великій Вице-Магистръ оранжистскихъ ложъ, который, какъ Генералъ и Командиръ полка, а вмѣстѣ и Губернаторъ Эдинбургскаго замка, получаетъ отъ казны отъ 3 до 4 тысячъ фунтовъ ст. годоваго жалованья.

— Сиръ Робертъ *Пилъ*, наиболѣе содѣйствовавшій къ удержанію согласія между Палатами Парламента во время рѣшительнаго преобразованія городскихъ управленій, сдѣлалъ нынѣ предметомъ всеобщей похвалы. Въ Тамвортѣ, избиратели дали для него большой обѣдъ, во время коего произнесъ онъ продолжительную рѣчь, доказывая, сколь необходимо сохраненіе согласія между обоими законодательными Властями; при семъ дѣлалъ онъ сравненіе нынѣшняго состоянія Англіи съ Францією и Сѣвѣрною Америкою, и направивъ сіе сравненіе къ показанію выгодъ своего Государства, заключилъ, чтобы они береглись всякихъ внезапныхъ перемѣнъ и новостей, какъ опасныхъ и вредныхъ.

12-го Сентября.

Графъ *Матушевизъ* отправился въ Неаполь.

— Полковникъ *Карадокъ*, принадлежащій къ посольству Графа *Гренвилля*, прибылъ сюда изъ Парижа съ дипломатическими порученіями. Онъ находится, какъ извѣстно, въ тѣсной дружбѣ съ Лордомъ *Пальмерстономъ*. (G.C.)

Франція.

Парижъ, 11-го Сентября.

Большая часть иностранныхъ Посланниковъ со-

„Заварѣмъ новые umowy z Danią, Sardynią i Szwecyą, dla przeszkodzenia handlowi niewolnikami afrykańskimi; spodziewam się otrzymać wkrótce ratyfikacyę podobnego traktatu, podpisanego z Hiszpanią. W tymże celu odbywam układy z innemi Rządami europejskimi i Południowo-Amerykańskimi; mam nadzieję, iż wkrótce połączone usiłowania wszystkich ucywilizowanych narodów przytłumią i wyępią ten handel.“

„Postrzegam z zupełnem zadowoleniem, iż uwagę waszą zwróciliście na urządzenie władz municypalnych w Anglii i Wallii, i z radością zatwierdziłem bil, który tym końcem przyjęliście. Chętnie przychylam się do tego ważnego środka, który zmierza do uchylenia niechęci, utwierdzenia spokojności i zgodności, oraz pozyskania dla gmin korzyści stosowney administracyi.“

„Cieszę się bardzo, iż wewnętrzny stan Irlandyi dozwolił WPańom uchylić prawo zmuszające, a natomiast ustanowić łagodniejsze przepisy.“

„Żadna część obowiązków moich nie czyni mi większej przyjemności, jak złagodzenie kar, wyrokami sądowemi ustanowionych, gdy się to zgadza z utrzymaniem porządku i spokojności.“

„Mości Państwo Izby Niższej! Dziękuję WPańom za zgodność, z jaką uchwaliliście budżet.“

„Obmyśliliście fundusze nie tylko na roczne wydatki i na prowizyę od wielkiej summy, uchwaloney dla właścicieli niewolników w moich osadach, lecz oraz na różne niespodziewane i szczególne odwoływania się do sprawiedliwości i wspaniałości narodu. Nader przyjemnem jest postrzegać, iż nie tylko potrzeby te zostały zaspokojone bez nowych podatków, lecz oraz WPańowie uczyniliście dalsze postępy, w zmniejszeniu ciężarów narodowi memu.“

„Mogę powinszować WPańom, iż warunki, pod któremi zaciągniono pożyczkę dla wynagrodzenia właścicielom niewolników, są stanowczym dowodem kwitującego stanu kredytu publicznego i powszechnego zaufania, które wypływa z wykonywania zobowiązań narodowych i utrzymania wiary publiczney bez żadnego uszczerbku.“

„Milorodowie i Mości Państwo! Wiem, iż z pewnością polegać mogą na waszem przywiązaniu i patriotyzmie; jestem przekonany, iż za powrotem do swoich Hrabstw, i zajęciem się znowu czynnościami, które z taką korzyścią dla dobra publicznego pełnicie, wszystkim klasom ziomeków swoich zalecać będziecie posłuszeństwo prawom, zamiłowanie ustawy, i ducha postępu umiarkowanego; co przy opiece Opatrzności Boskiej jest najpewniejszym środkiem do utrzymania spokojności i powiększenia zamożności, jaką się kraj ten cieszy.“

Gdy Król Jegomość skończył powyższą mowę; Lord *Denman* ogłosił, iż Parlament odracza się do dnia 10go Listopada. (A.P.S.Z.)

Dnia 8.

Tutejsze dzienniki czynią uwagę, że *Xiążę Cumberland*, już po ogłoszeniu rozkazu dziennego ze strony Lorda *Hilla*, przewodniczył na dniu 1szym b. m. w jednej z tutejszych łóż oranzystowskich. W takim samym położeniu znajduje się *Xiążę Gordon*, Wielki Wice-Mistrz łóż oranzystowskich, który, jako Jenerał i Dowódca półku, oraz Gubernator zamku Edynburgskiego, pobiera ze skarbu od 3ch do 4ch tysięcy funtów szterl. pensyi roczney.

— Sir *Robert-Peel*, który przyczynił się najwięcej do utrzymania zgodnego porozumienia między Izbami Parlamentu podczas rozpraw nad bilem o reformie władz municypalnych, jest teraz przedmiotem powszechnego uwielbienia. W Tamworth, dali dla niego wyborcy wielki obiad, w czasie którego miał długą mowę, dowodząc potrzeby zachowania jedności pomiędzy obiema władzami prawodawczemi; czynił przytém porównanie teraźniejszego stanu Anglii, względnie do stanu Francyi i Ameryki północney, które to porównanie zręcznie na korzyść swego kraju wyłożywszy, wzywał, aby się wystrzegano wszelkich gwałtownych zmian i nowości, jako niebezpiecznych i szkodliwych.

Dnia 12.

Hrabia *Matuszewicz*, wyjechał do Neapolu.

— Półkownik *Caradoc*, należący do poselstwa Hr. *Granville*, przybył tu z Paryża z dyplomatycznemi zleceniami. Jest on, jak wiadomo, w ścisłych stosunkach przyjaźni z Lordem *Palmerstonem*. (G.C.)

Франція.

Парижъ, дня 11 Września.

Większa część Postów zagranicznych, gotuje się

бирается выехать изъ Парижа. — Графа *Себастьяни* 25-го ч. ожидаютъ изъ Лондона. — Г. Саломонъ *Rothschild* въ семь мѣсяцъ (и кажется 18-го ч.) выѣзжаетъ въ Франкфуртъ, гдѣ пробывъ нѣсколько времени, отправится въ Теплицъ.

— Для разрѣшенія ликвидаціонныхъ дѣлъ острова Гаити (Ст. Доминго), назначена коммиссія подъ начальствомъ Г-на *Симеона*.

12-го Сентября.

Носится слухъ, что Баронъ *Барантъ*, въ качествѣ Посланника отправится въ Петербургъ, а Баронъ *Мортъ* въ семь же званіи въ Туринъ; Виконтъ *Ст. Пріестъ* Посланникомъ въ Лиссабонъ; Г-нъ А. *Руэнъ* (находящійся нынѣ въ Греціи), въ Стокгольмъ; Князь *Монтебелло* въ Гагу, а Г. *Ваккуръ* въ Дармштадтъ. Также говорятъ, что Графъ *Себастьяни* будетъ Великимъ Канцлеромъ Почетнаго Легіона, а Графъ *Рини* преемникомъ его въ Лондонѣ.

— Г. *Тьеръ* разослалъ циркуляръ ко всемъ Директорамъ здѣшнихъ театровъ, извѣщая, что по силѣ новаго закона, ни одна пьеса безъ предварительнаго его позволенія представлена быть не можетъ; и что по сей причинѣ, каждую новую пьесу, въ двухъ одинаковыхъ экземплярахъ, должно по крайней мѣрѣ за десять дней впередъ присылать ему на разсмотрѣніе.

— Королевскимъ постановленіемъ отъ 9-го ч. с. м. объявлено собраться главнымъ Судамъ Департаментовъ, кромѣ Корсики, на 18-е ч. Сентября, а къ 2-му Октября назначено кончить избирательныя совѣщанія. Областныя Собранія, продолжаться будутъ отъ 8-го до 12-го Октября; а въ Корсикѣ отъ 13-го до 17-го ч. того же мѣсяца.

— Здѣшніе журналы, основываясь на извѣстіяхъ, полученныхъ изъ Италіи, сомнѣваются о смерти *Пазанини*.

— Сегодняшній *Мониторъ* уведомляетъ по телеграфической депешѣ отъ 9-го ч. изъ Байонны, что Карлисты изъ-подъ Бильбао отступили, и что 7-го ч. *Эспелета* прибылъ туда съ 9,000 чел. резервнаго войска. (G. C.)

— *Gazette de France* пишетъ: „Носится слухъ, что иностранный легіонъ перешелъ въ распоряженіе анархистовъ и одной съ ними держится стороны. Съ точностію говорятъ, что Правительство получило о семъ официальное уведомленіе. Матаро осажденъ Карлистами; другая же дивизія осаждаетъ Сеу-Ургель. Въ Каталоніи безпрестанно умножаются вооруженныя Карлисты. — По извѣстіямъ изъ Аликанта, и сей городъ присоединился къ мятежу, и по закрытіи монастырей учредилъ провинціальную Юнту. — На здѣшней биржѣ говорили, что Полковнику *Эвансу* удалось Бильбао освободить отъ блокады. Витторія равномѣрно занята Карлистами. Съ другой стороны *Phare* доноситъ, что Тарифа, Алгезирасъ и вся окрестность Гибралтара возмущалась и обнародовала узаконеніе 1812 года.

— Король имѣлъ вчера два часа Министерскій Совѣтъ.

— Говорятъ о сформированіи новаго иностраннаго легіона для Африки, изъ Испанскихъ выходцевъ, находящихся во Франціи и изъ волонтеровъ другихъ націй.

— Сегодня на биржѣ говорили, что Правительство за нѣсколько предъ симъ часовъ получило телеграфическую депешу изъ Байонны съ уведомленіемъ, что въ Мадридѣ узаконеніе 1812 года обнародовано, Министры ушли, Королева же Правительница скрывается, но въ городѣ.

13-го Сентября.

Король два раза вчера занимался съ Президентомъ Совѣта и съ Министрами Торговли, Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ.

— Театральная цензура вчера первый разъ начала быть дѣйствующею. Театръ *Ambigu Comique* подавъ пьесу подъ заглавіемъ: *Король во время ферій*; — но она была запрещена.

— Одна Министерская газета пишетъ: „Кажется вѣроятнымъ, что много республиканскихъ журналовъ перешло въ Швейцарію, желая за самую умеренную цѣну посылать оныя во Францію. Правительство безъ сомнѣнія приметъ рѣшительныя мѣры противу сего пренебреженія законовъ. (A.P.S.Z.)

— *Мониторъ* отъ 12-го ч. уведомляетъ: „Вчера Правительство получило изъ Байонны депешу, упоминающую о письмѣ изъ Сарагоссы, сообщающемъ, что въ Мадридѣ составила юнта, а Королева Правительница на все уже согласилась, и что нынѣшніе Министры, смѣнены новымъ составомъ Кабинета подъ начальствомъ Г-на *Аргуелеса*. Однакожъ сія новость не имѣетъ ни малѣйшаго officialнаго основанія, а по другимъ достовернымъ извѣстіямъ изъ Мадрита, тамъ еще 4-го ч. с. м. царство-

до выjazdu зъ Парижа. — Hr. *Sebastiani* сподзiewany dnia 25go z Londynu. — Pan *Salomon Rothschild* wyjeżdża w tym miesiącu (podobno 18) do Frankfortu, zkad po krótkim zabawieniu, uda się do Cieplic.

— Do załatwienia interesów likwidacyjnych z wyspą Haiti (St. Domingo), jest wyznaczona Kommissya pod przewodnictwem Pana *Simon*.

Dnia 12.

Biega pogłoska, że Baron *Barante*, pojedzie w charakterze Ambassadors do Petersburga, a Baron *Mortier* w takiemże znaczeniu do Turynu. Wice Hrabia *St. Priest*, ma być Posłem w Lisbonie; P. A. *Rouen* (bawiący teraz w Grecji), do Sztokholmu; Xiążę *Montebello* do Hagi, a Pan *Bacourt* do Darmstadt. Mówią także, że Hr. *Sebastiani* będzie Wielkim Kanclerzem Legii Honorowej, a Hrabia *Rigny* jego następcą w Londynie.

— Pan *Thiers* przesłał okólnik do wszystkich Dyrektorów tutejszych teatrów, zawiadamiając ich, iż stosownie do nowego prawa, żadna sztuka bez jego poprzedniczego pozwolenia daną być nie może; i że dla tego odtąd każdą nową sztukę nymniej na dziesięć dni pierwej, we dwóch jednobrzmiących exemplarzach, przysłać mu do przejrzenia winni.

— Postanowienie Królewskie z dnia 9go b. m., zwołujące główne Rady Departamentowe, wyjąwszy w Korsyce, na dzień 18ty Września, назнача dzień 2gi Października do ukończenia ich narad wyborczych. Zgromadzenie obwodowe trwać będą od 8go do 12go Października; w Korsyce od 13go do 17go tegoż miesiąca.

— Tutejsze dzienniki, na zasadzie wiadomości, otrzymanych ze Włoch, zaprzeczają doniesieniu o śmierci *Paganiniego*.

— *Monitor* dzisiejszy donosi podług depeszy telegraficznej dnia 9go z Bayonny, że Karoliści cofnęli się zpod Bilbao, i że *Espeletta* nadciągnął tam dnia 7go w 9,000 ludzi wojska rezerwowego. (G. C.)

— *Gazette de France* pisze: „Rozchodzi się pogłoska, że Legia cudzoziemska przeszła pod rozrządzenie anarchistów, i spólną z niemi trzyma stronę. Z pewnością mówią, że Rząd urzędową o tém wiadomość otrzymał. Mataro przez Karolistów jest oblegane; inna dywizya oblega Seu-Urgel. W Katalonii pomnażają się coraz zbrojni Karoliści. — Podług doniesień z Alikanty, i to miasto do powstania się przytęczyło, i po zamknięciu klasztorów, Juntę prowincjonalną ustanowiło. — Na giełdzie tutejszej mówiono, że Półkownikowi *Evanowi* udało się Bilbao od blokady Karolistów uwolnić. Vittoria także przez Karolistów jest zamknięta. Z innej strony *Phare* donosi, że Tarifa, Algesiras i cała okolica Gibraltaru powstała, i ustawę 1812go roku ogłosiła.

— Król wczora miał dwugodzinną Radę ministeryalną.

— Mówią o utworzeniu nowego batalionu cudzoziemskiego dla Afryki, z wychodniów hiszpańskich, którzy się we Francyi znajdują, i z ochotników innych narodów.

— Dzisiaj na giełdzie mówiono, że Rząd przed kilką godzinami otrzymał telegraficzne depesze z Bayonny, z uwiadomieniem, że w Madrycie ustawa 1812go roku ogłoszona, Ministrowie uciekli, Królowa Rejentka, ukrywa się jednak w mieście.

Dnia 13.

Król dwukrotnie wczora pracował z Prezydentem Rady, tudzież z Ministrami handlu, skarbu i spraw krajowych.

— Cenzura teatralna wczora pierwszy raz czynną być zaczęła. Teatr *Ambigu-Comique* podał sztukę pod tytułem: *Król w czasie Feriów*; — i została zabronioną.

— W jednej z gazet ministeryalnych czytamy: „Pewną się być zdaje, że wiele dzienników republikańskich w Szwajcaryi się osadowiło, i za tania cenę do Francyi chcieliby je przesyłać. Rząd, bezwątpienia, przedsięwzięcie skuteczne środki przeciwko takiemu omijaniu prawu. (A.P.S.Z.)

— *Monitor* donosi pod dniem 12tym b. m. „Wczoray otrzymał Rząd depeszę z Bayonny, która czyni wzmiankę o piśmie z Saragossy, donoszącem, że w Madrycie utworzyła się junta, a Królowa Rejentka przychyliła się do tego, co zaszło; że nareszcie dotychczasowi Ministrowie zostali zastąpieni przez nowy skład Gabinetu, na czele którego Pan *Arguelles* zostaje. Tymczasem, doniesienie to nie ma najmniejszego znaczenia urzędowości, a z najswieższych wiadomości urzędowych z Madrytu, według których, jeszcze na dniu 4tym

вало совершенное спокойствие. При сихъ обстоятельствахъ, Правительство судило за лучшее, не объявлять извѣстій, по его мнѣнію не имѣющаго никакой вѣроятности. Но какъ и сегодня (12-го ч.) по причинѣ мрачной погоды, нельзя было по телеграфу получить подтвержденія, или уничтоженія сего извѣстія, то ограничиваемся только объявленіемъ сего извѣстія, ни отрицая, ни подтверждая онаго.

— Приватныя письма изъ Байонны отъ 9-го ч. у. вѣряютъ, что въ Коруннѣ и Ферролѣ въ Галиціи, произошли революціонные безпорядки. (G. C.)

14-го Сентября.

Король вчера въ полдень на Тюллерійскомъ дворѣ дѣлалъ смотръ 4-мъ полкамъ пѣхоты, стоявшимъ здѣсь доселѣ гарнизономъ, а нынѣ получившимъ новое назначеніе. Будто бы роздано нѣсколько орденъ Почетнаго Легіона. Послѣ парада Офицеры представлялись Е. К. Величеству.

— Король вчера получилъ поздравительныя письма съ спасеніемъ Его жизни 28-го Іюля, отъ Сенатовъ вольныхъ городовъ Гамбурга, Бремена, Любека и Франкфурта.

— Изъ Еу отъ 12-го ч. пишутъ: „Кажется нынѣ путешествіе Короля уже определено. Мы ожидаемъ Ихъ Величествъ во вторникъ по утру (15). Экипажи нѣсколько дней здѣсь находятся. Вѣроятно и оба молодые Принцы, проживающіе съ 24-го ч. въ замкѣ Еу, съ Августѣйшими Родителями возвратятся въ Парижъ.

— Князь *Таллейранъ* съ 3-го ч. с. м. опять находится въ замкѣ Валансай.

— Графъ *Монталиве* отправился отсюда въ Бургосъ, дабы присутствовать въ Генеральномъ Совѣтѣ Шерскаго Департамента.

— Г. *Дюпенъ* старшій, третьяго дня оставилъ Парижъ и отправился въ Клямеси.

— Бывшій Великій Хранитель Печати во время правленія *Карла X-го*, Г. *Курвоазе*, 10-го ч. с. м. умеръ въ Лондонѣ.

— Оппозиціонный журналъ *Gazette de Normandie*, въ слѣдствіе новаго закона о книгопечатаніи, прекратился; равноѣрно уже не издается газета *Dauphinois*, выходившая въ *Греноблѣ*.

— *Gazette de France* сообщаетъ: „Князь *Фриасъ* вчера отъ своего Правительства получилъ повелѣніе, просить офиціально и неотступно у Французскаго Правительства дѣйствительнаго и явнаго посредничества, Королева *Кристина* будетъ ожидать отвѣта, дабы могла сдѣлать точное постановленіе.

— *Донъ-Карлосъ* назначилъ для вдовы Генерала *Сумалакарреге* въ пожизненный пенсіонъ, годовое жалованье ей мужа, 2,000 реаловъ. (A.P.S.Z.)

П р у с с і я.

Берлинъ, 16-го Сентября.

Большая часть лицъ, арестованныхъ во время смутеній 3, 4 и 5-го числа прош. м. и принадлежащихъ почти безъ исключенія къ самому низкому классу народа, получивъ заслуженное наказаніе, уже выпущена на волю. Изъ числа оныхъ ремесленникамъ, зашедшимъ сюда изъ другихъ государствъ, вѣлно немедленно удалиться изъ Королевства, и болѣе никогда не показываться; прочихъ же изъ Пруссійскихъ владѣній отправлено на родину; задержаны въ маломъ числѣ только такіе, которые во время ареста упорствовали; они будутъ подвергнуты строжайшему наказанію.

18-го Сентября.

Прибылъ сюда изъ Стокгольма Герцогъ *Лейхтенбергскій*. (G. C.)

А в с т р і я.

Вѣна, 9-го Сентября.

Извѣстіе, напечатанное въ Французскихъ, Англійскихъ и Нѣмецкихъ газетахъ, о бракосочетаніи Королевы *Донны-Маріи*, племянницы нашего Императора, съ старшимъ сыномъ Принца Фердинанда *Саксенъ-Кобургскаго*, Фельдмаршала - Намѣстника Австрійской Арміи, можетъ почитаться благороднымъ желаніемъ: однако жъ при Дворѣ нашемъ, доселѣ ничего о семъ не слышно. По сему предмету не происходило еще никакихъ переговоровъ и невозможно подуматъ, чтобы Отецъ согласился на бракосочетаніе Принца, коему только 19 лѣтъ, и который не кончилъ еще воспитанія. Мы ничего болѣе съ точностію не можемъ о семъ сказать; впрочемъ молодой Принцъ, о коемъ здѣсь говоримъ, имѣетъ превосходное воспитаніе, и обнаруживаетъ прекраснѣйшія склонности, соединяя съ тѣмъ необыкновенную красоту тѣлесную.

— Полученныя вчера изъ Медіолана отъ 5-го ч. с. м. извѣстія, ообщаютъ, что холера свирѣпствуетъ

б. м. zupełna spokojność tamże panowała, słusznie o rzetelności powyższego pisma wątpić należało. Śród takichъ okoliczności, zdawało się Rządowi rzeczą słuszną nie ogłaszać wiadomości, która, w oczachъ jego, nie miała żadney cechy pewności. Gdy jednakże dzisiaj jeszcze (12), nie można było, dla pochmurnego nieba, otrzymać drogą telegraficzną potwierdzenia lub odwołania owej wiadomości, ogranicza się przeto na jej ogłoszeniu, bezъ zaprzeczenia, lub potwierdzenia.

— Listy prywatne z Bayonny, dnia 9go pisane, zapewniają, że w Korunnie i Ferrolu, w Galicyi, miały miejsce rewolucyjne poruszenia. (G. C.)

Dnia 14.

Król wczora o południu, na dziedzińcu Tuilleryyskim, odbywał przeglądъ 4ch regimentówъ piechoty, które tu dotądъ załogę trzymały, a teraz nowe odebrały przeznaczenie. Ma być rozdano kilka krzyżówъ Legii Honorowej. Po skończoney paradzie Oficerowie przedstawiali się J. Kr. M.

— Królъ otrzymałъ wczora listy zъ powinszowaniem zachowania życia J. Kr. M. w dniu 28 Lipca, od Senatówъ miastъ wolnychъ Hamburga, Bremy, Lubeki i Frankfortu.

— Piszą zъ Eu pod dnemъ 12tymъ: „Zdaje się teraz być postanowioną podróżъ Królewską. Oczekujemy Najjaśniejszychъ Państwa we wtorekъ rano (15). Pojazdy jużъ od kilku dni tu się znajdują. Zapewne i obadwaj młodzi Xiążęta, od 24go Czerwca w zamku Eu przebywający, zъ NN. Rodzicami do Paryża powrócą.

— Xiążę *Talleyrand* od dnia 3go t. m. znajduje się znowu w zamku Valençay.

— Hrabia *Montalivet* wyjechałъ stądъ do Bourgos, dla znajdowania się na Radzie Jeneralney Departamentu Chér.

— P. *Dupin* starszy, wczora Paryżъ opuściłъ i do Clamecy wyjechałъ.

— Były Wielki Strażnikъ Pieczęci za rządówъ *Karola Xgo*, P. *Courvoisier*, 10go t. m. w Lyonie umarłъ.

— Opozycyjne pismo *Gazette de Normandie*, skutkiemъ nowego prawa o druku, wychodzić przestało; podobnież ustala gazeta *Dauphinois*, wydawana w *Grénoblu*.

— *Gazette de France* pisze: „Xiążę *Frias* wczora wieczoremъ od Rządu swego otrzymałъ wyraźny rozkazъ, urzędowie i usilnie prosić Rządu Francuzkiego o czynną i jawną interwencję. Królowa *Krystyna* czekać będzie na odpowiedź, ażeby mogła postanowienie pewne uczynić.

— *Don-Carlos* wydałъ postanowienie, przeznaczające dla wdowy Jenerała *Zumala-Carreguy* roczną płacę męża jej, 2,000 realówъ, w pensyi dożywotniej. (A.P.S.Z.)

P R U S S Y.

Berlin, dnia 16 Września.

Większa częśćъ osóbъ aresztowanychъ podczas zaburzeńъ w dniu 3, 4 i 5 zeszłego miesiąca, a należącychъ prawie wyłącznie do najniższej klasy ludu, otrzymawszy zasłużone skarcenie, została jużъ na wolność puszczona. Zъ pomiędzy tychъ, rzemieślnicy, nie będący krajowcami, otrzymali rozkazъ, aby bezzwłocznie oddalili się zъ królestwa, do którego jużъ imъ więcej powracać nie wolno. Innychъ, rodemъ zъ prowincyi, odesłano do ichъ mieszc rodzinnychъ; zatrzymano zaśъ jeszcze wъ więzieniu małą tylko liczbę takichъ, którzy wъ czasie ichъ aresztowania upornie się bronili; ci ulegną surowszymъ karomъ.

Dnia 18.

Przybyłъ tu Xiążę *Leuchtenbergski* ze Sztokolmu. (G. C.)

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 9 Września.

Wiadomość, ogłoszona wъ Francuzkich, Angielskich i Niemieckichъ gazetachъ, o zamężciu Królowey *Donny Maryi*, siostrzenicy naszego Cesarza, zъ najstarszymъ synemъ Xięcia *Ferdynanda Sasko-Koburgskiego*, Feldmarszałka-Porucznika wъ woysku Austryackimъ, może być bardzo zacnemъ życzeniem; jednakże na Dworze naszymъ dotądъ nic o témъ nie słyhać, wъ tey mierze nie miały dotądъ miejsca żadne jeszcze układy, i nie zdaje się, ażeby Dostojny Ojciecъ przyzwoliłъ na małżeństwo Xięcia, dopiero rokъ 19ty liczącego, którego edukacya jeszcze ukończoną nie jestъ. Nic więcej nadъ to zъ pewnością powiedzieć nie możemy; zresztą, młody Xiążę, o którymъ tu mowa, posiada najstaranniejsze wychowanie, rozwija najpiękniejsze skłonności i łączy do tego niepospolitą piękność ciała.

— Otrzymane dnia wczorayszego doniesienia zъ Mediolanu daty 5go b. m. zwiastują, że cholera jużъ tyl-

за нѣсколько миль отъ сего города. Е. К. Высочество Эрдгерцогъ Вице-Король, объявилъ, что какъ скоро обнаружится въ Медіоланѣ холера, онъ оставитъ свое лѣтнее пребываніе въ Морозѣ, и перейдетъ на жительство въ упомянутый городъ.

12-го Сентября.

Турецкаго Посланника при Французскомъ Дворѣ, *Амедии-Решидъ-Бей*, ожидаютъ сюда изъ Стамбула чрезъ Букарестъ. Въ Герцогствахъ повсюду его торжественно принимали. Князь *Гика* сопровождалъ его до самой границы.

— Последнія извѣстія изъ Теплица, по коимъ ожидали туда во время сѣзда Августѣйшихъ Монарховъ Россійскаго, Австрійскаго и Прусскаго, прибытія нѣкоторыхъ Владѣтелей Германскихъ Государствъ второй и третьей степени, болѣе и болѣе имѣютъ вѣроятія.

— Извѣстно, что во время сѣзда Высочайшихъ Монарховъ въ Теплицъ, положено будетъ основаніе памятнику на мѣстѣ побоища при Кульмѣ, въ честь Императорско-Россійскаго Генерала *Остермана* и его гвардіи, посвятившей себя въ защиту Богеміи. Профессоръ Скульптуры въ Вѣнѣ *Кесманъ*, получилъ повелѣніе Императора *Фердинанда*, соорудить сей памятникъ, коего модель уже кончена и художникъ самъ будетъ смотрѣть за работою. Краеугольный камень положенъ будетъ собственными руками Августѣйшихъ Государей 30-го Сентября, въ 22-ый годъ, послѣ достопамятнаго пораженія Вандама.

Триестъ, 5-го Сентября.

Извѣстія изъ Скорды отъ 15-го ч. прош. м., подтверждаютъ о заключеніи конвенціи между гарнизономъ крѣпости и жителями города. По силѣ сего договора, Паша принялъ всѣ претензіи жителей, пострадавшихъ отъ разграбленія базара; сей базаръ открытъ и симъ образомъ сношеніе съ жителями возобновлено. Въ крѣпость доставляютъ нынѣ ежедневно безъ малѣйшаго замедленія 1,400 окъ сѣстныхъ припасовъ. Однако жъ не смотря на сіе наружное спокойствіе въ городѣ, не прекращаются оборонительныя приготовленія на случай внезапнаго нападенія извнѣ, а сіе кажется заставляеть думать, что Порта не преклонится на жалобы мятежниковъ, но напротивъ со всею строгостію будетъ поступать съ ними. Мятежники заградили всѣ дороги ведущіе въ городъ, разстояніемъ на три часа пути, подѣлавъ шанцы и преграды; а кромѣ сего находится въ готовности 15,000 чел., дабы воспрепятствовать въ сихъ мѣстахъ приступу. На сихъ дняхъ ожидаютъ изъ Стамбула отряда, который разрѣшитъ напоследокъ все дѣло. О эскадрѣ назначенной блокировать берега, не получено въ Скордѣ извѣстія; кажется даже, что прибытіе оной не будетъ достаточнымъ къ прекращенію мятежа. (G. C.)

Испанія.

Мадридъ, 4-го Сентября.

Вдовствующая Королева, 2 ч. с. м., издала къ народу слѣдующій манифестъ:

„Съ того времени, какъ Провидѣніе Божіе, вручило мнѣ кормило Правленія Королевства, именемъ любезнѣйшей моей Дщери *Изабеллы II*, всѣ мои усилія стремились къ согласію и соединенію умовъ Испанцевъ, прекращеніемъ ихъ споровъ и безпокойствъ. Потомъ вступила я на путь улучшеній, начавъ съ Правленія Государствомъ.

„Но дабы, какъ сіи первыя улучшенія, такъ равно и предполагаемыя на будущее время по разнымъ отраслямъ, имѣли твердую и прочную подпору, я возстановила въ Государствѣ прежніе коренные законы, которые съ измѣненіемъ времени пришли въ забвеніе. Я вновь даровала имъ исполнительную власть и составила изъ оныхъ Королевскій Статутъ.

„Государственные Чины, на основаніи сего Статута, были созваны и собранія продолжались 10 мѣсяцевъ. Самые важные предметы и даже бюджетъ, были имъ предложены на разсужденіе и тщательно разсмотрѣны Палатою Депутатовъ.

„Послѣ закрытія засѣданій Членовъ до истеченія трехъ мѣсяцевъ, приготовлены еще были и другія полезныя преобразованія, изъ коихъ уменьшеніе Духовенства по Монастырямъ и учрежденіе городскихъ управленій были важнѣйшими.

„Таковыя улучшенія предприняты были для пользы Королевства, среди междоусобной войны, занимающей все вниманіе Правительства, и недозволяющей оному такъ скоро, какъ бы оно желало, излѣчить раны Государства.

„Сіи поводы могли бы быть достаточны къ усмиренію нетерпѣливыхъ и къ укрощенію злоумышленныхъ.

„Но между тѣмъ вышло противное. Недовольные принялись за оружіе, которое свобода дала имъ въ руки, и пользуясь большими затрудненіями, предстоящими Правительству, уничтожили всѣ пре-

ко о mil kilka od Medyolanu grassuje. J. K. Wysokość Arcy-Xiąże, Vice-Król, oświadczył, że jak tylko objawi się cholera w Medyolanie, natychmiast opuści swą rezydencją letnią w Morozą, i przeniesie się na mieszkanie do rzeczonoego miasta.

Dnia 12.

Posel Turecki przy Dworze Francuzkim *Amedszy-Reszyd-Bey*, spodziewany tu w powrocie swoim ze Stambułu przez Bukarest. W księstwie przyjmowano go wszędzie uroczyscie; Xiąże *Ghika* towarzyszył mu aż do granicy.

— Według ostatnich doniesień z Teplitz, spodziewana tam na czas zjazdu Najjaśniejszych Monarchów Rosyi, Austrii i Pruss, obecność niektórych Władców Niemieckich Państw drugiego i trzeciego rzędu, przybiera coraz więcej prawdopodobieństwa.

— Wiadomo, że w czasie zjazdu Najjaśniejszych Monarchów w Teplitz, położony będzie kamień węgielny do pomnika, który ma być wystawiony na boju pod Culm na cześć Cesarzsko-Rossyjskiego Jenerała *Ostermanna* i jego ku obronie Czech poświęcającej się gwardyi. Professor rzeźbiarstwa *Kähsmann* w Wiedniu, otrzymał od Cesarza *Ferdynanda* polecenie zrobienia tego pomnika, którego model został już ukończony, a artysta sam będzie kierował ustawieniem. Położenie kamienia węgielnego, nastąpi własnymi rękoma Najjaśniejszych Monarchów dnia 30 Września, we 22 lata po pamiętnej klęsce Vandamma.

Triest, 5go Września.

Doniesienia ze Skodryi daty 15go z. m., potwierdzają wiadomość o zawarciu konwencyi między załogą cytadelli, a mieszkańcami miasta. Basza przyznał przez niniejszy układ wszystkie pretensye przez zrabowanie bazaru uszkodzonych mieszkańców; który to bazar utworzono, i tym sposobem związek z miastem nanow wielce ożywiony został. Do cytadelli dostarczają teraz codziennie bez żadnego zawodu 1,400 ok żywności. Jednakże mimo tak pozorney spokojności w mieście, nie ustają przygotowania obronne, na przypadek napadu ze wnątrz, co zdaje się naprowadzać na myśl, że Pорта nie przychylił się do zażaleń powstańców, ale i owszem z całą surowością przeciwko nim postępować będzie. Tak więc poczynili powstańcy, trudnemi do przebycia wszystkie do miasta prowadzące drogi, na odległość trzechgodzinnego czasu, sypiąc na nich szanice i stawiając inne rozliczne przeszkody; a nadto jest już w pogotowiu 15,000 ludzi do bronienia w tych miejscach przystępu. W tych dniach spodziewają się odpowiedzi ze Stambułu, która rzecz całą naręszcie rozstrzygnie. O eska-drze, przeznaczonej na blokadę brzegów, nie miano w Skodryi żadney wiadomości, zdaje się nawet, że jej przybycie nie przyczyni się w niczem do przytłumienia rokoszu. (G. C.)

Hiszpanія.

Мадридъ, dnia 4 Września.

Królowa Wdowa, ogłosiła w dniu 2 b. m. następujący manifest do narodu:

„Od chwili, w której Opatrzność Boska oddała w ręce moje ster Rządu Królestwa w imieniu Dostojnej córki mojej, *Izabelli II*, całe moje usiłowania dążyły do pojednania i połączenia umysłów Hiszpanów, przez rzucenie zasłony na dawniejsze spory i niespokojności. Poczem wstąpiłam na drogę ulepszeń, zaczawszy od zarządu państwa.

„Lecz, ażeby, tak te pierwsze ulepszenia, jako też później w różnych gałęziach zaprowadzić się mające, otrzymały mocną i trwałą podstawę, przywróciłam Monarchii dawne prawa zasadnicze, które ze zmianą czasu w zapomnienie poszły. Nadałam im na nowo moc wykonawczą, obejmując je w statut królewski.

„Stany Królestwa zostały, stosownie do przepisów tegoż statutu, zwołane, i były przez 10 miesięcy zgromadzone. Najważniejsze przedmioty, a nawet budżet, zostały im do narad przetożone i przez Izbę Deputowanych z wielką troskliwością były roztrząsane.

„Po zamknięciu posiedzeń Stanów, przed upływem trzech miesięcy, przygotowane były inne jeszcze pożyteczne reformy, z których zmniejszenie Ducha-wieństwa klasztornego i dekret względem municypalności były najważniejsze.

„Takowe ulepszenia, przedsięwzięte zostały dla dobra Królestwa, wśród wojny domowej, która całą Rządu uwagę zajmuje, i nie pozwala mu tak prędko, jak sobie życzy, ran kraju zagoić.

„Pobudki te byłyby dostatecznemi do zaspokojenia niecierpliwych i poskromienia złe myślących.

„Ale tymczasem przeciwnie się stało. Niechętni użyli broni, którą im wolność w ręce podała, a korzystając z wielkich trudności, które Rząd miał do zwalczania, zniweczyli wszelkie zapory i swej choi-

грады, и своимъ корыстолюбивымъ страстямъ дали совершенную волю.

„Другіе пользуясь безпорядкомъ, благопріятствовали партіи претендента, безпрестанно ожидающей удобнаго къ разпространенію своему времени, а между тѣмъ много народа сдѣлалось жертвою сихъ двухъ соперничествъ.

„Заговоры, и даже и явные бунты въ нѣкоторыхъ провинціяхъ были бѣдственными послѣдствіями необузданныхъ и гнусныхъ страстей. Во многихъ мѣстахъ мятежныя волненія сопровождались грабежами, убійствами и всякаго рода насильствами, до такой степени, что общественный порядокъ потрясенъ былъ въ своихъ основаніяхъ; поелику возмутители, поправъ всѣ чувства благочестія, челоучества и гражданской образованности, жгли Церкви и Монастыри, жестоко умерщвляли несчастныхъ и достопочтенныхъ слугъ божіихъ, ниспровергли памятники искусства въ сихъ Храмахъ, и даже разрушили большія и великолѣпныя фабрики.

„Предлогомъ къ симъ гибельнымъ произшествіямъ, было почти вездѣ желаніе неограниченной свободы, — свободы, которую они сами тогдаже порабощали и истребляли.

„Ни тѣ ни другіе не имѣли вообще иной цѣли и намѣренія, какъ отказаться отъ повиновенія Государственной власти, и устремиться на лица и имущества, равно какъ и на коренныя законы Государства и права Престола.

„Въ слѣдствіе противоборствій, сопряженныхъ почти всегда съ неистовствомъ партій, желали возмутители, жалующіеся на препятствія, какія разумъ полагилъ свободу, дать Правительству обширнѣйшую власть и поставить оное выше самихъ законовъ, требуя отъ него обязательства въ исполненіи тѣхъ преобразованій, какія Чины или отсрочили къ позднѣйшему времени, или же отвергли.

„Я утѣшалась нѣкоторое время надеждою, что главныя зачинщики сихъ безпорядковъ и беззаконій, опомнятся, оставятъ свои гнусныя намѣренія, и не будутъ болѣе тревожить Государственного спокойствія.

„По сему поводу Я не приняла противу нихъ ни какихъ строгихъ мѣръ, и сопротивлялась желаніямъ всѣхъ мудрыхъ и почтенныхъ мужей.

„Но дабы молчаніе мое не было почитаемо слабостію: то Мое Королевское сердце, побуждаемое желаніемъ благоразумнѣйшихъ людей въ народѣ, и даже многими тайно изъ тѣхъ, кои по непредвидѣнному стеченію происшествій и угрожаемые страхомъ смерти, преклонились къ участію въ бунтѣ, а притомъ слѣдуя впечатлѣнію, которое произвели сіи ужасныя безпорядки на усердныхъ приверженцевъ нашихъ — вознамѣрилась наконецъ прервать молчаніе, возбранить мятежъ, непокорность и преступленія, содѣланныя частными лицами, и указать народу новый путь, которымъ въ началѣ руководствовалось мое Правленіе, дабы отъ него никто не отступалъ: ибо сей путь есть единственныиъ, которымъ мы можемъ достигнуть своей цѣли, то есть: водворенія благосостоянія Испаніи соединеніемъ выгоды Престола съ выгодами народа.

„Мы достигнемъ оной благоразумными и постепенными улучшеніями, сообразными положенію Государства, принимая за основаніе Королевскій Статутъ, и распространяя по обстоятельству особенную отрасль администраціи; всегда однакожъ судебнымъ порядкомъ, предписываемымъ настоящими нашими законами, т. е. посредствомъ Чинновъ, раздѣленныхъ на двѣ Палаты.

„Всѣ другія дѣйствія причинили бы намъ неизбѣжную гибель, и могли бы наконецъ подвергнуть опасности независимость народа.

„И для того я поручила моимъ Министрамъ, дабы они всемѣрно старались остановить усилія всѣхъ возвращающихся съ сего пути, и принимали бы средства къ тому, дабы тѣмъ, кои не были ни зажигателями, ни убійцами, и кои немедленно покорятся моему Правленію, объявлено было прощеніе, всѣ же тѣ, кои останутся при своихъ преступныхъ намѣреніяхъ, строго и немедленно получили бы наказаніе.

„Я вознамѣрилась употребить всѣ средства къ достиженію вновь столь важной и священной цѣли, какою есть возстановленіе внутренняго спокойствія.

„Благонамѣренныя, т. е. значительное большинство народа, будутъ поддерживать мое Правленіе при введеніи сего общаго устройства и даже просвѣщенія. Утѣренныя въ побѣдѣ, они не забудутъ, что здѣсь не только дѣло идетъ о чести и славѣ отечества, но и непосредственно о драгоцѣннѣйшихъ его выгодахъ.

„Я особенно полагаюсь на нихъ, и на справедливый ихъ образъ мыслей, и какъ Королева и Мать,

воіи зыску волне пуіцили водзе.

„Инни przez nieporządek sprzyjali stronnictwu Pretendenta, które nieustannie oczekuje sposobności rozszerzenia się, a wiele ludzi padło ofiarą tych dwóch ubiegających się stronnictw.

„Spiski, a nawet jawne buntы w niektórych prowincjach, były opłakania godnymi skutkami rozprężenia najgorszych i najohydniejszych namiętności. W wielu miejscach poruszeniom buntowniczym towarzyszyły rabunki, mordy i wszelkiego rodzaju gwałtowności w takim stopniu, że porządek towarzyski w podstawie swej został wstrząśnięty: bo wicherzyciele zapomnieli o wszelkiem uczuciu ku religii, ludzkości i cywilizacyi, zapalali kościoły i klasztory, mordowali nielitościwie nieszczęśliwych i godnych sług kościoła, zniszczyli pomniki sztuki w tych budynkach, a nawet zburzyli wielkie i wspaniałe fabryki.

„Za pozór do tych szkaradnych robót, służyło prawie wszędzie, życzenie osiągnięcia rozciąglejszej wolności, — wolności, którą oni sami ujarzmiali i przytłumiali.

„Ani jedni, ani drudzy, nie mieli w ogóle innego planu lub celu, jak wypowiedzenie najwyższej władzy, posłuszeństwa, oraz uczynienie zamachu na osoby i majątki, tudzież na zasadnicze prawa Monarchii i przywileje Korony.

„W skutku sprzeczności, która zawsze towarzyszy wściekłości stronnictw, chcieli burzyciele, użalając się na zapory, jakie rozsądek położył swobodzie, udzielić Rządowi obszerniejsze jeszcze pełnomocnictwo i wznieść go nad prawo, żądając, aby się zobowiązał do wykonania tych reform, które Stany, albo na później odłożyły, albo też odrzuciły.

„Cieszyłam się przez czas niejaki nadzieją, że główni sprawcy tych zbrodni i nieprawości upamiętają się, odstąpią od obrzydłych planów swoich i nie będą dalek kłócić spokojności kraju.

„Z tego powodu nie przedsięwzięłam przeciwko nim ostrych środków, i opierałam się usilnym żądanіom wszystkich światłych i Szanownych Mężów.

„Gdy atoli miłczenie moje mogłoby być tłómaczone za słabość, przeto Królewskie moje serce, w skutek życzenia najlepszych mężów w narodzie, a nawet potajemnie wezwane przez wielu z tych, którzy przez niespodziewaną ośnowę wypadków i zagrożenie śmiercią skłonili się do uczestnictwa w buncie; oraz w skutku wrażenia, które owe straszliwe nieporządki musiały uczynić na najwierniejszych sprzymierzeńcach naszych, — postanowiłam przerwać nareszcie miłczenie, zganić powstanie, nieposłuszeństwo i zbrodniczość popełnione przez szczególne osoby, i wskazać narodowi nową drogę, której się Rząd mój trzymał od początku, ażeby się nikt od niej nie oddalał, ponieważ droga ta jest jedyną, na której możemy dopiąć celu swojego, którym jest: zapewnienie Hiszpanii pomyślności przez połączenie interesów tronu z interesami narodu.

„Osiągniemy go przez przezorne i stopniowe poprawy, zgodne z położeniem kraju, przyjmując za podstawę Statut Królewski, i rozwijając każdą szczególną gałąź administracyi według stanu okoliczności; zawsze jednak w formie prawnej, którą przepisują nasze terazniejsze instytucye, t. j. za pośrednictwem Stanów, podzielonych na dwie Izby.

„Wszelkie inne postępowanie zgłotałoby nam nieochybną zgubę, i mogłoby nareszcie wystawić na niebezpieczeństwo niepodległość narodu.

„Polecałam przeto Ministrom Moim, aby silnie przytłumili usiłowania wszystkich, którzyby się od drogi tej oddalali, oraz, aby przedsięwzięli środki, dążące do tego, iżby tym, którzy nie są ani podpalaczami, ani mordercami i bezzwłocznie się poddadzą Rządowi Mojemu, oznajmione było przebaczenie; wszyscy zaś ci, którzy pozostaną przy zbrodniczych zamiarach swoich, iżby ukarani byli bezzwłocznie i surowo.

„Postanowiłam użyć wszelkich środków dla dopięcia nanowo tak ważnego i świętego celu, jakim jest przywrócenie spokojności kraju.

„Dobrze myślący, t. j. znaczna większość narodu, wspierać będą Rząd Mój w uskutecznieniu tego dzieła porządku publicznego, a nawet oświaty. Pewni zwycięstwa, nie zapomną oni, iż tu nie chodzi jedynie o honor i sławę oyczyzny, ale oraz bezpośrednio o najdroższy jej interes.

„Polegam szczególniej na nich, i na prawości ich sposobu myślenia, i jako Królowa, a zarazem matka,

надѣюсь на ихъ великодушныя сердца. Ст. Илдефонсо 2 Сентября 1835.“

(подписано) „Я Королева Правительница.“ (D.P.)

— Въ *Diario*, газетѣ, издаваемой на Балеарскихъ островахъ, пишутъ, что городъ Манасоръ (на островѣ Майоркѣ) въ ночи съ 9-го на 10-й Августа, объявилъ себя въ пользу Дона Карлоса. Это произведено было нѣкоторыми изъ духовныхъ лицъ, принявшими Французскую флотилію, на которой привезены иностранный лагонецъ, за подкрѣпленіе, присланное Карлистами. Небольшой отрядъ, состоящій изъ 2-хъ ротъ провинціального войска, былъ достаточно для возстановленія порядка безъ всякаго кровопролитія. Извѣстія изъ Барселоны и Валенсіи возбудили на островѣ Майоркѣ сильное негодованіе противъ монаховъ. Для отвращенія готовившихся обнаружиться гоненій, Губернаторъ приказалъ упразднить всѣ, находящіеся въ сей провинціи монастыри. Мѣра сія приводится въ исполненіе безъ всякаго нарушенія порядка.

— Въ Придворной газетѣ напечатанъ декретъ Королевы Правительницы, слѣдующаго содержанія: 1) Цензоры, которые до сего времени разсматривали, каждый отдѣльно, издаваемые въ здѣшней Столицѣ періодическія сочиненія, впредь должны составлять Коммиссію, обязанную собираться ежедневно для разсмотрѣнія и цензирования газетъ; 2) Впредь Коммиссія одна отвѣтствуетъ за все печатаемое въ газетахъ, исключая тѣ случаи, когда бы Редакторы или издатели помѣстили въ свои листки, послѣ разсмотрѣнія ихъ Цензурою, статьи нецензурованныя, содержащія въ себѣ возбужденія къ неуваженію и къ ненависти противъ Правительства. Въ такомъ случаѣ вся отвѣтственность падаетъ исключительно на Редакторовъ и Издателей, и газета, въ силу 22-й и 1-й статей постановленія отъ 4 Января и 1 Юня 1834 года — прекращается. 3) На основаніи сихъ же статей и по смыслу содержащихся въ нихъ постановленій, Правительство можетъ воспретить изданіе газеты, если признаетъ нужнымъ и если мѣра сія содѣлается необходимою по причинѣ чрезвычайныхъ обстоятельствъ; 4) Существующія теперь распоряженія и постановленія, относительно газетъ и другихъ изданій, должны быть исполняемы и впредь во всѣхъ своихъ частяхъ, если не противорѣчатъ первому декрету. (Снб. В.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 28-го Августа.

Ежедневно посылаютъ отсюда сухопутно и моремъ подкрѣпленіе въ людяхъ и военныхъ припасовъ въ Албанію. Нѣсколько лицъ, замѣшанныхъ въ Албанскомъ мятежѣ, были здѣсь за преступленіе свое наказаны смертію. Порта также имѣетъ сильное подозрѣніе на Мегмеда-Али, и вѣроятно сіе подозрѣніе произведетъ съ Египетскимъ Вице-Королемъ войну, а (судя по настоящему положенію) можетъ быть и совершенное его покореніе. Безпрестанныя вооруженія и отправленіе войскъ въ Азію, когда Албанія все еще въ волненіи, очевидно оправдываютъ сію догадку. Присутствіе въ здѣшней столицѣ Князя Милоша, который въ семъ случаѣ долженъ получить повелѣніе, безпокоить Албанію и Боснію, также подкрѣпляетъ сію догадку.

— Междоусобная война въ Персіи все еще продолжается. (D.P.)

ЕГИПЕТЪ.

Въ *Австрійскомъ Наблюдателѣ*, о поряженіи Египтянъ въ Геджѣ, напечатано, полученное изъ Джидды, отъ 21 Сафера 1257 (18-го Юня 1835 г.), слѣдующее извѣстіе: „Арабы Бигіаль-Эль-Маа, составляющіе часть племени Азира, и считаемые весьма воинственными, заключили съ Ибрагимъ-Пашею миръ, и представили ему аманатовъ въ обезпеченіе договора, по коему они обязались поставить для Египетской арміи верблюдовъ, и соединить свое войско съ его арміею, для выступленія противъ Арабовъ. По достиженіи ими, съ Египетскою арміею, Азирскихъ Горъ, заняли они въ сихъ горахъ ущелія. Племя Азиръ, до сего времени скрывавшееся отъ Ибрагимъ-Паши, внезапно напало на Египтянъ спереди, а Бигіаль-Эль-Маа съ тылу, и Египетское войско, находясь между двумя огнями, было почти все истреблено. Ибрагимъ-Паша и Шерифъ Меккскій бѣгствомъ спаслись въ Курфуду. Множество Египтянъ, бѣжавъ отъ Арабовъ, погибли въ пустыняхъ. Затѣмъ Арабы отправились въ Эль-Гассу (гавань при Черномъ Морѣ, служившую Египтянамъ складочнымъ мѣстомъ), и послѣ нѣкотораго сопротивленія, овладѣли симъ городомъ. Одинъ Египетскій корабль съ богатымъ грузомъ, Канитанъ котораго не зная, что гавань уже въ рукахъ Арабовъ, былъ задержанъ симъ послѣдними, а экипажъ умерщвленъ.“ (С. Пг.)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Сентября 20 д. 1835 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Лейбъ Боровскій.

спускаю на ихъ вѣспаніюмыслныя сердца. San Ildefonso, dnia 2 Września 1835.“

(подписано) „Я Крѣлова Реjentка.“ (D.P.)

— Въ *Diario*, газетѣ, издаваемой на wyspach Balaarskich, пишутъ, że miasto Manasor (na wyspie Majorce) w nocy z 9 go na 10-ty sierpnia, oświadczyło się za Don-Carlosem. Uczynili to duchowni, którzy przyjęli flotyllę francuską, na której przybyła Legia Cudzoziemska, przystana na pomoc Karolistom. Niewielki oddział, złożony z 2-ch kompanii wojska prowincjonalnego, był dostatecznym do przywrócenia porządku, bez najmniejszego krwi rozlewu. Wiadomości z Barcelony i Walencyi wzbudziły na wyspie Majorce mocne nieukontentowanie przeciw zakonnikom. Dla zapobieżenia gotowym do wybuchnienia prześladowaniom, Gubernator kazał zamknąć wszystkie w prowincyi tej będące klasztory. Środek ten skutecznia się bez najmniejszego naruszenia porządku.

— W gazecie dworu wydrukowany jest dekret Królowey Rejentki, w następującem brzmieniu: 1) Cenzorowie, którzy dotąd wydawane w tutejszey Stolicy pisma peryodyczne czytali każdy oddzielnie, odtąd mają składać Kommissyą, obowiązującą codziennie zbierać się dla czytania i cenzorowania gazet. 2) Odtąd sama Kommissya odpowiada za wszystko, co jest wydrukowanem w gazetach, wyumując takie zdarzenia, kiedyby Redaktorowie lub wydawcy umieszcili w gazetach po ich przejrzeniu przez cenzurę, artykuły niecenzurowane, zawierające w sobie pobudzenie do nieuszanowania i nienawiści ku Rządowi. W takim razie cała odpowiedzialność spada wyłącznie na Redaktorów i wydawców, a gazeta, na mocy artykułów 22-go i 1-go postanowienia dnia 4-go Stycznia i 1-go Czerwca 1834 roku przestaje wychodzić. 3) Na mocy tychże artykułów i podług myśli zawartych w nich postanowień, Rząd może zabronić wydawania gazet, jeżeli to uzna potrzebnem i jeżeli środek ten stanie się koniecznym z przyczyny nadzwyczajnych okoliczności. 4) Będące tu rozporządzenia i postanowienia względem gazet i innych pism peryodycznych, mają być obowiązującymi i nadal we wszystkich swych częściach, w czem nie będą przeciwne pierwszemu dekretoowi. (G.S.P.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, dnia 28 Sierpnia.

Codzień wysyłają żąd łądem i morzem znaczne posiłki w ludziach i amunicyi do Albanii. Kilka osób, zamieszanych w powstanie albańskie, przytłaczono tu śmiercią zbrodnią swoją. Porta ma także wielkie podejrzenie na Mehmeda Alego, i jest podobnem do prawdy, iż podejrzenie to spowoduje wojnę z Vice-Królem Egiptu, a (ze względu na obecne położenie) może i zupełne jego pokonanie. Ciągłe uzbrajanie i posyłanie wojska do Azji, kiedy przecież Albania jest w powstaniu, zbyt jawnie domysł ten usprawiedliwiają. Obecność w tutejszey stolicy Xięcia Miłosza, który w takim razie otrzymałby polecenie zagrożenia Albanii i Bosnii, nastrocza także podobny domysł.

— Wojna domowa w Persyi trwa jeszcze ciągle. (D.P.)

ЕГИПЕТЪ.

Dostrzegacz Austriacki udziela następujące wiadomości o klęsce Egipcyan w Hedžas, otrzymane z Dżидды pod 21 Safera 1257 (18 Czerwca 1835 r.): „Arabowie Bigial-El-Maa, stanowiący część pokolenia Azyrów i uchodzący za naród bardzo wojowniczy, zawarli byli z Ibrahimem Baszą pokój, i dali mu zakładników, jako rękojmią umowy, podług której dostawiać mieli wielbłądy dla armii egipskiej i złączyć swe wojska z jego wojskiem przeciw Arabom. Doszedłszy z Egipcyanami aż do gór Azyrskich, gdzie opanowali kilka wozów, nagle Azyrowie, dotąd ukrywający się od Ibrahima Baszy, jeli się kroków zaczepnych przeciw armii egipskiej, która zarazem została przez Bigial-El-Maa zdradziecko z tyłu napadniętą, i tym sposobem wojsko Egipskie, będąc między dwoma ogniami, prawie zupełnie wyniszczone. Ibrahim Basza i Szeryf Mekki ratowali się ucieczką do Churfudy; wielka liczba Egipcyan, uszedłszy rąk Arabów, znalazła śmierć w pustyni. Potem oddział Arabów wyruszył do El-Hassy, warownego portu Egipcyan nad morzem Czarnem; słaba załoga poddała się po krótkim oporze; Arabowie zabrali też okręt z bogatym ładunkiem i wycięli załogę, którego Kapitan nie wiedział, że port jest już w ręku Arabów.“ (P. P.)